

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשֵׁת מוֹשֶׁפֶטִים כ"ט שְׁבַט, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁ"י

- ישנן מצוות רבות בפרשת משפטים. על המצוות הבאות לומדים בחמש היום:
- בית דין צריך להזהר מאוד שלא להרוג מישהו שלא עבר עברה. לכן אם עד חדש מגיע ואומר שהוא לא עבר את העברה. בית הדין צריך להתכנס שוב. אבל אם הם כבר פסקו שהאדם זכאי, אפלו אם הגיע עד חדש הם אינם שופטים אותו שוב. (אל דאגה, ה' יעניש את אלו שעשו דברים לא טובים).
- לשופט אסור לאפשר לאף אדם לשחד אותו. (לתת לו מתנה כדי שיחליט שהוא הצודק במשפט). אפלו אם הוא יודע שאותו אדם אכן צודק.
- יש להזהר לא להיות רע לגר, אחרי הכל עלינו להבין איך הגר מרגיש, מאותה תקופה שבה היינו גרים בארץ מצרים.
- שמטיה - במהלך השנה השביעית הנקראת שנת שמטיה יש לעזב את השדות במנוחה.
- ישנם עבודות מהן צריך לנוח בשבת.
- יש להזהר לקיים את כל המצוות, בין מצוות עשה ובין מצוות לא תעשה.
- במהלך שנת השמיטה יש לשמור את החגים - אפלו אם הם קשורים לדברים שצומחים בשדה.
- מקריבים בפורים גם במהלך שנת שמטיה
- התורה כותבת שלושה פעמים שאסור לערבב בשרי וחלבי יחד. חכמים מלמדים שהכונה לאסור בשול, אכילה והנאה. היום לומדים את הפעם הראשונה בה נאמר צווי זה בתורה.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ט לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"מ-קמ"ד

- בתהלים של היום ישנו פסוק: "תִּכְוֹן תִּפְלְתִי קִטְרֹת לִפְנֵיךָ" - תפלתי לפני ה' היא כמו קטרת. (הרמב"ם בחר לפתח בפסוק זה את ספרו על הקרבנות).
- הרבי מלמד: בשם שכאשר כהן מקטיר את הקטרת, לאף אדם אסור להיות במקום, רק הכהן

מקטיר הקטרת לפני ה'.

כך גם שעת התפלה היא ענין פרטי, בינינו לבין ה'.

בנוסף, המילה קטרת היא כמו המילה קשר (בארמית קטר- הצלילים ש' וט' מתחלפים ביניהם) - חבור. תפלה היא דרך מיחדת שבאמצעותה אנו יכולים להתקשר ולהתחבר אל ה'.

תניא / לקוטי אמרים פרק כ"ה (כ"ט שבט שנה מעברת)

אתם עלולים לחשב שאם פספסתם הזדמנות לקיים מצוה, זה לא כל כך נורא. אחרי הכל, יש לנו עוד הרבה מאוד הזדמנויות לקיים מצוות מחר.

אולם באמת, כל מצוה היא חבור עם ה' שנמשך לנצח.

איך זה יתכן? אדם יכול להיות רק במקום אחד בזמן אחד. אם אדם נמצא בירושלים, הוא לא יכול באותה עת להיות בתל אביב. אם היום יום הולדת עשר של הילד, הוא לא יכול להיות יום הולדת 9 באותו זמן.

אבל רוחניות איננה מגבלת בזמן. רוחניות גבוהה מעל לזמן ומקום. לכן דבר רוחני יכול להיות בכל מקום ובכל זמן. כאשר אנו מקיימים מצוה אנחנו מחברים גשמיות ורוחניות. לכן, למרות שאנו מקיימים מצוה בזמן מסוים ובמקום מסוים, הכח של אותה מצוה, נמצא בכל מקום, לנצח. לכן אל לנו לחשב שאם החמצנו הזדמנות לקיים מצוה, זה רק כאן ועכשיו. הכח של אותה מצוה ימשיך לנצח, ואנחנו לא רוצים להפסיד הזדמנות כזו. זו הסבה שהמצוות שלנו בגלות נשמרות במעין "קפסת אחסון" שתפתח כאשר משיח יבוא ונוכל לקבל שכר. המצוות שאנו מקיימים בגלות הן השכר של הגאולה.

היום יום / כ"ט שבט

הידעתם שרש"י כתב בנוסף לפרושו על התורה, פרוש על הגמרא?

האדמו"ר הזקן אומר דבר מאוד מיחד על רש"י:

רש"י בפרושו על החמש - יינה של תורה, בדיוק כמו שיין גורם לאדם לגלות סודות, בשאנו לומדים רש"י - יינה של תורה, זה גורם ש"הסודות" שבתוכנו יתגלו גם כן. אהבת ישראל ויראת שמים שלפעמים מסתרים בתוכנו.

האדמו"ר הזקן אומר שפרוש רש"י על הגמרא גורם לחכמה שטמונה בתוכנו להפסיק להיות מסתרת.

ספר המצוות / מצות לא תעשה רי"ט, עשה רמ"ה

היום לומדים את הפרק האחרון בענין עובדים, ומתחילים סדרה חדשה של הלכות- הלכות שאלה ופקדון.

ישנן שתי מצוות בספר המצוות היום:

1. **מצות לא תעשה רי"ט** - אסור למנוע מבהמה לאכול תוך כדי שהיא עובדת
2. **מצות עשה רמ"ה** - אם אדם הלוח משהו, יש לקיים את ההלכות של הלואה. (נלמד הלכות אלו ברמב"ם במהלך הימים הבאים)

פרק י"ג - לומדים עוד על המצוה היומית. כְּאֶשֶׁר בְּהִמָּה עוֹבְדָת, יֵשׁ לְאֶפְשֵׁר לָהּ לְאָכּוֹל מִמָּה שֶׁעוֹבְדָת בּוֹ. אֲסוּר לְכַסּוֹת אֶת פִּיהָ אוֹ לְסַכֵּר אוֹתוֹ כִּדִּי שְׁלֵא תֹאכַל. אַבָּל אִם הִבְהִמָּה עוֹבְדָת בְּדָבָר שֶׁעֲלוּל לְגָרֵם לָהּ לְחָלוֹת, אֶפְשֵׁר לְכַסּוֹת אֶת פִּיהָ כִּיּוֹן שִׁישְׁנָה מִצָּוָה שְׁלֵא לְהִתְאַכְזֵר לְבִהְמוֹת, וְאִם מֵאֶפְשָׁרִים לָהּ לְאָכּוֹל מִשֶּׁהוּ שֶׁמִּסְכָּן אוֹתָהּ זֶה הִתְאַכְזְרוֹת.

סִימְנָנו אֶת הַלְכוֹת שְׁכִירוֹת. מִתְחִילִים כְּעֵת לְלַמֵּד הַלְכוֹת שְׁאֵלָה וּפְקָדוֹן

פרק א' - מְדַבֵּר עַל הָאֲחֵרִיּוֹת אִם מִשְׁאִילִים מִשֶּׁהוּ. אַחַת הַהֲלָכוֹת הִיא שְׁאִם מִבְּקָשִׁים מִחֵבֵר "הֵאֵם אוֹכֵל לְשֹׂאֵל אֶת הָעֶפְרוֹן שְׁלֶךְ כִּדִּי לְהַכִּין שְׁעוּרֵי בֵּית"? אִי אֶפְשֵׁר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּעֶפְרוֹן לְשׁוּם דָּבָר אַחֵר. אִם הָעֶפְרוֹן נִשְׁבַּר תּוֹךְ כִּדִּי הִכְנַת שְׁעוּרֵי הַבַּיִת, אִין צָרֹךְ לְקַנּוֹת לוֹ עֶפְרוֹן חֲדָשׁ אוֹלָם אִם נִשְׁבַּר כְּאֶשֶׁר לּוֹקָחִים אוֹתוֹ הַבַּיִתָּה, יֵשׁ לְקַנּוֹת לוֹ עֶפְרוֹן חֲדָשׁ.

פרק ב' - לומדים שְׁכָאֶשֶׁר הַבְּעָלִים עוֹבֵד יַחַד עִם הָאָדָם שֶׁהִשְׁאִיל מִמֶּנּוּ מִשֶּׁהוּ, זֶה לֹא נִחְשָׁב הַשְׁאֵלָה לְפִי הַלְכָה. לָכֵן אִם עוֹבְדִים יַחַד עִם חֵבֵר לְהַכִּין כְּרִזָּה לְכַתְּתָהּ, וְשׁוֹאֲלִים אֶת הַצְּבָעִים שֶׁל הַחֵבֵר הֵיּוֹת שֶׁשֶׁכַּחְתָּם לְהַבִּיא אֶת שְׁלָכָם, אִין צוּרֹךְ לְשַׁלֵּם אֶפִּילוֹ אִם דָּרְכוּ בְּטַעוּת עַל הַצְּבָעִים וְהֵם נִשְׁבְּרוּ. אִם בְּעַל וְאִשָּׁה מִשְׁאִילִים מִשֶּׁהוּ אַחַד מֵהַשְּׁנַי, זֶה נִחְשָׁב תָּמִיד כְּאִלוֹ הֵם עוֹבְדִים יַחַד. לָכֵן אִם אִמָּא הִשְׁאִילָה אֶת הַפְּטִישׁ שֶׁל אָבִא וְשִׁבְרָה אוֹתוֹ, הִיא לֹא צָרִיכָה לְקַנּוֹת לוֹ פְּטִישׁ חֲדָשׁ לְפִי הַהֲלָכָה.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / אַחֲדוֹת

הַרְבֵּי סֵפֶר אֶת הַסְּפּוּר הַבָּא:

הַצְּמַח צָדֵק נֶאֱלָץ פַּעַם לְנִסְעַ לְפִטְרֹבּוֹרְג (עִיר הַבִּירָה). הַמְּמַשֵּׁל רָצָה לְקַבֵּעַ חֻקִּים חֲדָשִׁים עַל הַחַנוּךְ שֶׁל הַיְלָדִים הַיְהוּדִים. הַצְּמַח צָדֵק כְּמוֹבֵן לֹא הָיָה מוֹכֵן לְשׁוּם שְׁנוּי בַּחַנוּךְ הַיְהוּדִי הַטְּהוֹר, וְהִשְׁלִטוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד בְּעֶסּוֹ עָלָיו. הַדָּבָר הָיָה מְאֹד מְסָכָן לְצַמַּח צָדֵק לְהִתְנַהֵג כֵּן. אַחַד הַרְבָּנִים שֶׁהָיָה בְּאֶסְפָּה שָׂאֵל אֶת הַצְּמַח צָדֵק אִיךְ הוּא מוֹכֵן לְהִסְתַּבֵּן כֵּן? יֵשׁנָם כָּל כֵּן הַרְבֵּה יְהוּדִים שֶׁצָּרִיכִים אֶת הַצְּמַח צָדֵק. אִיךְ הוּא יָכוֹל לְסַכָּן אֶת עַצְמוֹ? יְהוּדִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְחַיּוֹת בְּלַעַדָּיו!

הַצְּמַח צָדֵק אָמַר שֶׁהוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת מַה שֶׁעוֹשֶׂה כְּעֵת, וְאִם חָס וְשָׁלוֹם יִקְרָה לוֹ מִשֶּׁהוּ, יִשְׁנֵן שְׁתֵּי דְרָכִים שֶׁבָּהֶם יְהִיָּה אֶפְשֵׁר לַעֲזוֹר לְאוֹתָם יְהוּדִים לְדַעַת אִיךְ לְנַהֵג

1. יִלְדֵי הַצְּמַח צָדֵק יִמְלָאוּ אֶת מְקוֹמוֹ וְיִדְרִיכוּ אֶת הַחֲסִידִים.

2. אַחֲדוֹת הַחֲסִידִים תּוֹבִיל אוֹתָם עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ.

הַרְבֵּי סֵפֶר אֶת הַסְּפּוּר הַזֶּה מֵאָה שְׁנַיִם לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹת הַצְּמַח צָדֵק. הַרְבֵּי אָמַר, כְּעֵת שֶׁהִתְשׁוּבָה הָרִאשׁוֹנָה כָּבֵר אֵינָנָה קִימָת, רַק הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁנִיָּה בְּתַקְרָף עָלֵינוּ לְדַעַת שֶׁכְּאֶשֶׁר חֲסִידִים פּוֹעֲלִים יַחַד, יֵשׁ לָהֶם הַכֹּחַ לְהַבִּיא אֶת הַמְּשִׁיחַ!